

[Jens Thoft]

Men eksemplet er godt nok, for det belyser lige præcis det, der er problemet, nemlig at skattevæsenet, at det offentlige, at vi allesammen i realiteten kommer til at betale disse kontormøbler mere end én gang, og det er nu for voldsomt.

Et andet problem, som Socialdemokratiet ikke har taget stilling til, men som jeg mener er lige så akut som den situation, fru Pia Gjellerup så klart beskrev, er situationen ved konkurs, hvor man har mulighed for at fratække driftsudgifter, man ikke kan betale, i indkomsten de efterfølgende fem år. Når kreditor så efter fem års forløb har mistet retten til at gøre kravet gældende, optræder der principielt en genbeskatning.

Det betyder, at disse fallenter er nødt til at komme rendende efter deres kreditorer for hele tiden at fastholde, at de skylder pengene, for i samme øjeblik de ikke skylder dem, vender skattekravet tilbage, og så går de fallit én gang til. Altså, efter at de har levet i fem år i skattefrihed, om jeg så må sige, med nogle voldsomme fradrag, kommer pengene væltende ind til ny beskatning. Og var de endelig kommet på ret køl, ville de gå fallit én gang til. Og det synes jeg også er et problem, men det skal ikke være nogen desavouering af det væsentlige hjørne, som Socialdemokratiet har fat i, og som vi i SF er helt enige i.

Det er SF's opfattelse, at både ved konkurs og ved akkord bør der ske en fuldstændig nulstilling, så alle parterne starter på en frisk, også skattevæsenet. At eftergivne udgifter ikke kan fratækkes, er efter min mening så selvfølgelig i al skatteløgik, at jeg har svært ved at forstå og fortsat undrer mig over den dom, som jo har nødvendiggjort det her forslag.

Til sidst må jeg efterlyse skatteministerens initiativer på baggrund af betænkningen om skat ved konkurs og akkord. Nu er det over et år siden, vi har fået den, hr. skatteminister. Det var måske en god idé, om ministeriet oppe sig, så vi fik gennemført de gennemgribende regler, som ministeren ønsker.

Som det er fremgået af min ordførertale, er vi enige i, at Socialdemokratiet har fat i det rigtige hjørne af sagen. Men det er kun et hjørne; der er en lang række andre problemer, som jeg også synes det er vigtigt vi får fat i. Det skal ikke hindre os i at vedtage det her lovforslag.

Jeg synes godt, jeg ville fyre op under skatteministeren. Det er noget smøleri, at den betænkning har ligget nu i mere end et år, og der er ikke sket spor. Kunne ministeriet ikke prøve at oppe sig bare lidt?

Henrik Toft (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Heiselberg, stadig væk er forhindret i at være til stede, skal jeg på Venstres vegne sige følgende til lovforslag nr. L 207:

Venstre kan godt se, at der er nogle problemer i forbindelse med beskatning ved konkurs, men vi er enige med skatteministeren i, at det bør afvente en nærmere stillingtagen, hvor man får alle forhold taget med, sådan som vi har fået det beskrevet for lidt siden af hr. Jens Thoft. Vi er enige i, at der er nogle ting, der skal rettes, men vi afventer det lovforslag, som vil komme på et senere tidspunkt.

Aase Olesen (RV):

Vi er principielt enige med forslagsstillerne i, at der er behov for at begrænse underskudsfræmførsel ved akkord. Som andre ordførere har sagt, er det kun et lille hjørne af et stort kompleks, men da det åbenbart kniber meget med at få skatteministeren på glem i den her sag, vil vi da gerne melde, at vi faktisk mener, der bør ske noget.

Vi har nogle tekniske problemer, tror jeg jeg vil sige, med nogle af formuleringerne, men dem kan vi vende tilbage til i udvalget. Det gælder ikke mindst lovforslagets § 1 om det nye stykke i § 15. Men det kan vi se på i udvalget.

Vi mener altså, det er rigtigt, at der sker noget på det her område nu.

Glistrup (FP):

Men hensyn til Fremskridtspartiets principielle stilling til dette lovforslags eventuelle indplacering i Juristforbundets Skattelovssamling skal jeg henvise til de almindelige bemærkninger, jeg tidligere på dagen gjorde under behandlingen af forslaget om likvidationsprovenu.

Det tør nok siges, at disse bemærkninger har særlig vægt, når vi befinder os på det område, vi her er inde på, for hvad enten vi har den ene eller den anden skatteretlige opfattelse, tør det nok siges, at det her er for viderekomme, feinschmeckerstof. Det er særdeles ulykkeligt,